



דברי

הכפר



התאריך שנקבע לפגישה הראשונה של חוגי הבית
הוא יום שישי ה-21 בנובמבר. החברים מתכנסים
לתכנן את מסיבותיהם כך שאותו ערב ישאר
חפשי למטרה זו.

הנושא: "התאקלמות חבר חדש בחוגנו"
(מבחינה משפחות חדשות
ובודדים מחו"ל, גרעין
ישראלי ובנים).

פרטים נוספים בגליון הבא.

מכתב מן האוניברסיטה

מספר שורות אלו מיועדות לאותם מבינכם שהמושג "אוניברסיטה" לגביהם פרושו - מוסד גבוה לחינוך ולהשכלה. אם, בסיימכם את הקריאה, שובו במעט מושגיכם - הרי שירדתם לסוף דעתי.

ובכן, אתחיל את ספורי בשעור הראשון ללטינית. השעור התקיים באולם שתכולתו כ-300 מקומות, בשעה שש בערב.

בהתקרבי למקום המשוער, שמעו אזני קולות מקולות שונים ומשובים, כאשר הגעתי לאולם ראיתי שהוא מלא מפה אל פה. תארו לכם ללמוד שפה זרה (ועוד לטינית) יחד עם עוד 300 חסרי מזל.

בשעה שש ורבע (איחור אקדמאי - הכרחי) מופיע המורה. הוא פוסע בצעדים נמרצים לעבר הקתדרה, והצבור הענק השתתק, וזינוח בכסאותיו. לא עברה שעה קלה והמורה המכובד פתח פיו ללא כל ברכת שלום והחל לשאוג, אך לא סתם שאגות, אלא קולות רועמים ובורקים. תוך כדי התרגשות שאחזתנו, הצלחנו להבחין במספר מלים בתוך בליל השאגות. הן היו - "מי שלא קנה את הספר, שילך עכשיו ויקנה אותו". (שכחתי לציין שהמורה הוא ייקה, עד דור עשירי לפחות). הסתכלנו אחד על רעהו בפליאה מסוימת, שהרי אין לצפות שתלמידי שנה א' יביאו לשעור הראשון את כל הציוד הדרוש. המורה לא ויתר, ולאחר סדרת שאגות בוספות הודיע שהוא יוצא החוצה ואנו בלך לקנות את הספר. השעה - שש עשרים וחמש. כרבע שעה לאחר מכן, הוא הופיע שנית והודיע שיתחיל בשעור. בעלותו על הקתדרה, שאל האם אמנם קנו את הספר (שהוא, אגב, כתב) הוא נענה שאין כסף - הספר עולה 13.50 ל"י וסתם סטודנט לא סוחב בכיסיו מצלצלין שלא לצורך. בהשמע תשובה זאת במלא מורנו זעם, ובתנועות חדות שלף את ארנקו הוציא ממנו מספר שטרות של עשר לירות והחל לזרוק אותם לכל עבר, השטרות התפזרו באולם והמורה המשיך בזעקותיו "מי שאין לו כסף, שיקח כסף". כאשר קם אחד הסטודנטים לעזור לו בהרמת השטרות, סרב המורה, ובקפיצות קרב קפץ מהקתדרה לאולם, ואסף את השטרות לבדו.

לאחר סדרת אפיזודות כגון פרשת הכסף, התחלנו סוף סוף ללמוד: פתחנו את הספר והעמדנו פנים של מבינים גדולים - לא הבנו אף מילה.

אודה, הופתעתי לא מעט משעור זה, ולאמיתו של דבר, יצאתי מהשעור עם לסתות כואבות ביותר (למי שלא הבין - כואבות מרוב צחוק. רבותי, תארו לכם 300 חברה יושבים ומתפוצצים מצחוק במשך שעותיים - ואח"כ עוד לומר שהם לומדים באוניברסיטה!)

ולמי שישאל עתה, מדוע אם כך מוציאים על למודים אלה כל כך הרבה כסף, זמן מאמצים וכו', אענה שזהו רק היוצא מן הכלל המעיד על הכלל. הלמודים לכשעצמם דורשים הרבה מאמץ, כשר ריכוז גבוה והרבה התמדה, מסתבר. למעשה קצת קשה לתאר את המתרחש בין כתלי הקמפוס, לאחר שבוועיים של למודים, אך הרושם הכללי הוא שלא מלקקים שם דבש.

שנת שירות

שנת שירות? למי? ועוד שנה?

ובכן, שנת השירות שלי היתה "בלגן" אחד גדול ואין שום צורך לפרט את כל המוסדות והארגונים השונים שעברו דרכי ושעברתי דרכם. למעשה, יותר כדאי לתת מספר פנימי-רוח ולשון מפיהם של חניכי העגומים.

את רוב שנת השירות שלי שירתתי בעירת-פיתות על כביש החוף בשם יבנה. זהו "חור" נדח ושכוח-אל, ובודאי ששכוח-הממשלה. באחד הטפסים שניתנו לחניכים בני כ-12 בחוץ היה תאריך חיסון אחרון בגד טטנוס. באחד הטפסים היה כתוב כך: תאריך חסון אחרון בגד טטנוס: יד ימנית!

טופס אחר היה מלא חתימות מסוגגנות "וחתימות מיניסטרים", הצרה היתה שגם כל החיסונים והתאריכים, הכיתה, הגיל ושם ההורים - הכל חתום בטיפוסיות "הוכמולוגית". כל הדיפלומטיה של ההורים גם היא מחוכמת מאד ומי שעוד לא ראה את "סלאח-שבתי" מוטב לו לגשת ליבנה - אני ברוב תומי נכנס לבית אחד מ"הסלאחים" ומתחיל: אולי הבת שלכם כבר ספרה לכם, בעוד שבועיים יתקיים ג'מבורי... וכו' וכו', כל המעשיה השגורה. הוא נד בראשו ואומר כן בסדר. הרגשתי עצמי כאדיוט שספרתי לו את כל הספור ובסוף הוא לא שואל, לא מתנגד ולא שואל על המחיר ומבקש הנחה. אך בתום אחריו עומדת, ומנסה לרמוז לי שלא הכל כשורה. בדרכי אל הדלת אני שואל: "ומה עם הבת?" והוא באותה שלוה אופינית אומר: "לא!". כל השידולים והשכנועים עלו בתוהו.

אבל בבית כשאני אומר שאני בצופים, אומרים לי, או יופי! מדריך אה? כן מדריך, את ההורים!

ג ד י

על ילדים ועל פרות

בטיולנו למטע ביום רביעי גילו הילדים פרה!!!

פרה גדולה שחומה שמנה ומפוטמת, במאמצים רבים הרצנו אותה למשק כששני בניט מצידה והיתר מאחוריה הבאנו אותה עד לתעלה שלפני המוסך. שם עמדה מבלי בוע, הקפנו אותה כשאנו עומדים מסביבה והיא באמצע.

ריימונד ס. הביא לנו חבל וביסיני לעשות לה לולאה ולזרוק עליה (באירה של המערב הפרוע). קשרנו אותה והבאנו אותה לאורווה וחיפשנו את דוד "השומר" אך לא מצאנו אותו.

כשבכנסנו למשק שמחנו וצעקנו בתרועות בצחון, בשבילנו היה זה יום חוויתי.

רענן וליאור
כתת דרור

על כלבים ואנשים

עם התקרב שבתיים לעבודתי כאקונומית אני תקוה כי בסיום השבתיים יחליפו אותי.

ברצוני לעמוד כאן על כמה בקורות שאולי יעזרו לזה או לזו שיבואו אחרי ויקלו עליהם את התפקיד. לא שאני מתימרת לתת הנחיות למישהו או ללמד את תורת האקונומיה, אינני חושבת את עצמי למומחית כזו שיכולה ללמד מישהו אחר. פשוט רציתי להעמיד אותם על אי אלו עובדות שיתכן ויעזרו להם להגיע ליום הכלכלה שהאחוד מציע - מה שאני לא הצלחתי לעשות.

בראש וראשונה הייתי מייעצת להם לצרף לאוכלוסית האנשים את מספר כל הכלבים והחתולים שישנם במשק כי זה מספר לגמרי לא מבוטל. כך שזה בלבד יקטין כבר את יום הכלכלה.

שנית, הייתי מייעצת להם לשים שלט על דלת האקונומיה: "לכלבים וחתולים, סליחה, לבעלי כלבים וחתולים הכביסה אסורה" ואם הנך חובב חיות מוטב שתעסה את עצמך במעטה של שובא חיות מושבע אחרת יירדו לחיך, כי לא די שכל 5 דקות בא מישהו לשאול האם יש משהו לכלב ואם את אומרת "לא!!" מסתכלים עליך כעל אחד שהוא..... מה זאת אומרת אין? איך זה יתכן? גם אם יש לך שיריים הם לא מוכנים לקבל כל דבר. פעם באה אלי אחת שיש להם חתול וכשהצעתי לה בקניקיות שנשארו מאתמול אמרה לי: "הו לא! החתול שלי מקבל שלשול מזה." אני במו עיני ראיתי את החתול שלה אוכל עכבר, מעניין האם מהעכבר הוא לא מקבל שלשול?"

כמו כן ישבו הכלב של הצאן אשר עבר בזמן האחרון לאפטרופסותו של שימלה. בדמה לי שמיום שכלב זה חי לא ראה ימים כה טובים כמו אצל שימלה. כששימלה בא לקחת לו אוכל זה לוקח לפחות חצי שעה. אצל שימלה זה פולחן שלם אם זה גולש שנשאר מאתמול, הוא מתחיל להוציא כל חתיכה וחתיכה שחם וחלילה לא יהיה בזה שומן, אסור לסקוט לאכול שומן, "הוא זקן ונוסף לזה עובד והוא צריך לקבל אוכל טוב". כך טוען שימלה. כמו כן הוא שוקל את זה, כנראה שהוא אוכל אצלו לפי גרמים. ואם אין לי שום דבר לתת לו באותו יום הוא מתחיל להרצות לי הרצאה שלמה על זכותו של סקוט לקבל אותו אוכל של חבר אפילו אם זה סטייק או שניצל. אך תמהני למה כשהם שוחטים טלה שהיה צורך לשוחטו, הם לא נותנים לסקוט אלא אוכלים בעצמם?

המשך יבוא....

יוספה

זה איכפת לי

על סרטים וחברים.....

איפה הימים, שההליכה לסרט היתה חוויה חברתית? היום היא הפכה למלחמת קיום.
מי ששם סוודר על 6 כורסאות ביום שני, מצליח לשמור לעצמו מקומות להצגה שניה של יום רביעי!!!! (כל זה במידה ואין מבול- אחרת הסרט בחוץ בכל מזג אויר).

על סרטים ומעשנים.....

מדוע יש עד היום מעשנים במחיצתנו שמסרבים לקיים החלטות מפורשות של החברה? ההחלטה קובעת שאין לעשן בין הסלילים בתוך המועדון. מה יש, אי אפשר להתאפק? ממילא בערך 10 חודשים הסרט בחוץ!

על סרטים וילדים.....

כשהיינו ילדים תמיד התגבנו לסרטים. היום ילדינו הולכים בעקבותינו. אבל מדוע מגניבים הורים את זאטוטיהם לסרטי מבוגרים, זאת אינני מבין! כמו כן מדוע יש הורים שמחשיבים את ה"תכשיט" שלהם כיוצא דופן, כך שכשיש סרט לגנים, מופיעים גם הפעוטים.

מתי בפסיק את ההפקרות, ובשליט קצת סדר ומשמעת בחיינו? אני מצפה לתשובות לשאלות הב"ל מפי מפרי החוק הקבועים שבינינו.

א ד י

ה ו ד ע ו ת

1. בזמן האחרון יש תלונות רבות על דברי דואר הבעלמים מן התאים. לצערנו עלינו לבקש את החברים לנעול את תאיהם על מנת להבטיח את דברי הדואר שבתוכם. תאי הדואר במצאים במקום צבורי וקשה לפקח עליהם.
2. בזמן האחרון מגיע אלינו הדואר באחור ולכן הוא אינו מוכן לחלוקה בשעה 12.00. חברים המוציאים את הדואר לפני השעה 12.00 צריכים להביא בחשבון שזה עלול להיות רק חלק מדברי הדואר שלהם.

המזכירות הטכנית

28.10.69

בית החינוך המשותף לעמק החולה

פתור דן לאינפורמציה מס. 3

המגמות: בכתה י"ב ישנן המגמות המקובלות: הומניסטית, ריאליסטית, אגרו-מכניקה וכלכלת בית. התוספו השנה שני מקצועות בחירה: כימיה וביולוגיה.

בכתה י"א הרכבנו השנה תכנית שונה במקצת. ישנה מגמה עיונית: כל התלמידים שנחרו בה, לומדים ספרות ומוסיקה. לבחירתם עומדות פיסיקה מול גיאוגרפיה; מתמטיקה מול אנגלית. כמו כן קיימת המגמה האגרו-מכנית על כל סעיפיה והמגמה לכלכלת-בית, הכוללת גם חינוך ומוסיקה.

בבניה: סוף סוף הולך ומסתיים הבניין הסרומי, המיועד להוראת השרטוט ואשר ישמש גם להזנת ילדי המושבים מכתות ז-ח. הקמתו התאחר בגלל מסיבות לא תלויות בנו. האחר שבש מאד את הבצוע התקין של תכניותינו.

מועצת התלמידים:

לאחר דיון על תפקידיה וסמכויותיה של מועצת התלמידים הוחלט לבחור באומבוסמן (מקבל תלונות) אדם, שאליו אפשר להביא טענות בעניני בית הספר. הוחלט להביא את ההצעה של יעקב סוקר, שישמש בתפקיד זה.

תלמיד, שיש לו טענות למורה ובמקרה מסויים לבית הספר, יתלונן בפני נציג מועצת התלמידים וזה יביא את הפניה ליעקב, שיטפל בה ביחד עם המורים.

הוחלט על חוגים, שההשתתפות בהם בהתנדבות. המועצה מטפלת בזאת. הוקמה ועדת תרבות, אשר צריכה לדאוג לתכניות ערב שבת. בינתיים התקיים ערב הרקדה באולם הספורט של כפר-בלום וסרט בשדה-נחמיה. סוכס להכין מסיבה גדולה סביב חנוכה (לא דוקא מסיבת חנוכה). התקיים דיון בעניין קיום ימי חטיבה בבית הספר. הוחלט להביא את הנושא להכרעה לכתות.

מישיבות המליאה:

לאשר העסקת אחות בית-ספר במשרה חלקית.

מבוא הגליל: מספר המשתתפים עבר את הארבעים. בין ההחלטות:

סוכס להתחיל בדיונים לקראת אחוד בתי הספר. יוקמו שתי ועדות מקבילות, אחת לענינים כלכליים, אחת לענינים חינוכיים.

בכל ועדה ישתתף נציג אחד מתשעה המשקים: אילת-השחר, כפר-הנשיא, עמידר, יפתח, כפר-בלום, נאות-מרדכי, מעין-ברוך, שדה-נחמיה.

* . * . * . * . * . *
* * * * *

מה נשמע?

ככה זה - אפילו באותו ענף יכול
הגשם להפוך לברכה ולקללה בעת
ובעונה אחת. המסקנה של ג'רי ק.

You can't win

ימיו הולדת

10.11 - גדי עמית

- אילן המאירי

11.11 - דיאן ביימרק

12.11 - אלישע וולפין

- אורי אדלשטיין

13.11 - דגלס ארנולד

- שרון ג'קסון

- רפי פרנק

15.11 - מקס חייט

אחולי החלמה לנעמי אשר-
שוכבת במחלקת היולדות בצ"ת.
נעמי תשמח לקבל מבקרים.



* השבוע התגייסו לצבא גדי, יגאל,
טוביה וזאבי. באותו זמן התחילה
צילה קורס קצינות. נאחל לכולם
הצלחה רבה.

* בשעה טובה הגיעה מכונת השכפול
החדשה של גסטטנר ונקווה שבקרוב
יתחיל דברי הכפר להתגלגל מתוך
המכונה החדשה לשמחת כולנו.

* שילה נכנסה לעבודה במזכירות
הטכנית במקום דבי שחזרה למקום
עבודתה הקבוע במטבח.

* השבוע התנשרנו כי נקבע כבר תאריך
לפתיחת כתת חותית. המדרכה נסללה
הנית נצבע וכרגע ממשיך ג'ק להכין
את הציווד מעץ ואילו רות גולן
ויעל שפרונג משפשות את הבית.

* בתיה וויטהם יצאה לקורס בן שבועיים
למטפלות גיל הנעורים.

* בענבים-שליחין
למורת רוחם של העובדים נסתים קטיף
הכותנה השבוע באופן סופי. השנה
הצליחו לקטוף את כל השטח קטיף
ראשון. אמנם ב-300 הדונם האחרונים
היה הטיב ירוד, בגלל הגשמים
הכבדים לפני כשבועיים. בינתיים
הזמינו מלקטת מהדרום, כדי לגמור
את הלקט. המכונה המרשימה הגיעה
רכובה על סמיטרלר בשבת אחרי הצהרים
יחד עם סופת רעמים כבדה. הסופה
שמה קץ לכל תקווה של קטיף שני בשטח
השנה והמלקטת שבה כלעומת שבאה.
בכל זאת נצטרך לשלם קרוב ל-2000
ל"י עבור הבאת המלקטת שלא השתמשנו
בה. מיד עם התיבשות השטח יתחילו
נכסוח, דישון וחריש לקראת העונה
הבאה. נזרעו כ-70 דונם אספסת
והגשם שירד תוך 12 שעות השקה את
השטח בדיוק במידה הדרושה.

דו"ח משיבת המזכירות מיום 2/11/69

נוכחים: אינגה, תמר, נטע, שמואל, הנרי, ג' יסון, מוסי, מיכאל, ג' וני
ויהודית.

1. בקשתה של בתיה ו. לנסוע לעיתים תכופות יותר לבקר את אמה בתיה מבקשת לנסוע לבית אמה פעם ב-6 שבועות במקום פעם ב-4 חודשים. היא מתכוונת לצאת ביום ו' אחרי העבודה ולחזור במוצ"ש. הבקשה אושרה כסידור זמני.
2. שליחותה של משפחת וולפין
השליחות יורדת מעל הפרק מאחר ולא נוצרו התנאים הדרושים לקיומה.
3. בקשתה של רג'י לצאת לתל-חי
סוכם לחזור לדיון בבקשתה של רג'י לאשר לה יציאה ללמודים בתל-חי במסגרת יום בשבוע לאחר שרג'י תהיה מסודרת במקום עבודה במשק ובהתאם לאפשרות לשחרר אותה ממקום עבודה זה.
אם ועדת התרבות תמצא אפשרות מעשית לשלוח את רג'י ללמודים בתל-חי במסגרת הרגילה של תקציביה יוסדר הענין כרגיל ללא התערבות של המזכירות כפי שרג'י בקשה.

תקון אינפורמציה בדו"ח המזכירות מ-26/10/69

השתלמות: - בת שבע הגישה בקשה לצאת לקורס מזכירות רפואית המתקיים בחיפה במשך 9 חודשים פעמיים בשבוע בערב. הבקשה אושרה, אך הועברה לאישור ו. כח אדם (ו. כ. אדם שמעה את הבקשה...)

מהחלטות האסיפה 1.11.69

1. תכנית משק - מיכאל ד. התייחס הפעם לדף מס' 20 "תכנית השקעות" האסיפה אישרה את ההצעה להעביר את תוכנית המשק בכל אסיפה בין 21.15-22.00 ואחר להמשיך בסעיפים אחרים עד 23.00 על כן לא ראה מיכאל את הצורך לקיים ישיבה פתוחה של ועדת המשק להסבר בוסף.
2. אסיפה אשרה את הבקשה של צילה א. להאריך את שרותה ב-5 חודשים כדי לאפשר לה לצאת לקורס קציבות.
3. ניהול אסיפות - קולין הסביר את התקנון בנושא זה שהוצע על ידו וע"י גרשי והנרי ש. חברים מוזמנים לגשת לאחד מהם עם שאלות והצעות הקשורות בנושא זה. בעוד כשבועיים יובא התקנון לדיון ואישור האסיפה.